



Denna rapport är en sammanställning grundad på Utrikesdepartementets bedömningar. Rapporten gör inte anspråk på att ge en fullständig bild av läget för de mänskliga rättigheterna, demokrati och rättsstatens principer i landet. Information bör också sökas från andra källor.

Mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatens principer i Bahrain 2015–2016

I. SAMMANFATTNING

Respekten för de mänskliga rättigheterna brister fortsatt och försämrades ytterligare under senare hälften av 2016. Försvarare av mänskliga rättigheter har fängslats, inte sällan på oklara grunder, och fått stränga fängelsestraff. Det förekommer rapporter om tortyr och misshandel i fängelser. Det föreligger brister i yttrande- och press- och informationsfriheten. Civilsamhällets utrymme är starkt begränsat och politiska partier är inte tillåtna. Kungen har verkställande makt, kontroll över lagstiftningen och inflytande över den dömande makten.

Den styrande kungafamiljen Al Khalifa och majoriteten i statsapparaten tillhör sunniminoriteten medan majoriteten av befolkningen är shiatrogna. Det råder en polarisering mellan sunni- och shiamuslimska befolkningsgrupper. Spänningen torde främst vara att tillskriva politiska faktorer och demografin. Det föreligger tydliga uppgifter om diskriminering av den shiitiska majoriteten. Under 2016 fick ett stort antal personer, primärt shiatrogna, sina bahrainiska medborgarskap återkallade, under åberopandet av att de uppgavs ha skadat landets säkerhet. Kvinnor diskrimineras enligt lag, bland annat genom att familjerätten är baserad på sharia.

II. RÄTTSSTATENS PRINCIPER

En princip för god samhällsstyrning

Enligt konstitutionen ska Bahraíns rättsväsen vara oberoende i förhållande till den lagstiftande och verkställande makten, men kungen har inflytande över landets domstolar.

Domare vid domstolar motsvarande tingsrätt och hovrätt nomineras av Justitieministeriet och tillsätts av premiärministern. Domare till författningsdomstolen (*Constitutunal Court*) nomineras av *Supreme Council of the Judiciary* i vilken kungen är ordförande. Domarna i Bahrain är medlemmar av den kungliga familjen eller rekryterade från utlandet. Den kvinnliga representationen i landets domarkår, enligt senaste publicerade siffror, är 9 procent.

Domstolsväsendet består av civila, islamiska (sharia) och militära domstolar samt författningsdomstolar. De civila domstolarna tillämpar lagstiftning, baserad på engelsk och egyptisk lagstiftning såsom *Criminal Code*, *Code of Civil Procedure*, *Code of Criminal Procedure* samt *Law of Commerce*. Rättsfall som rör icke-muslimer tas upp i de civila domstolarna. Det finns undantag från detta. Rättsfall som rör former av äganderätt tas upp i civila domstolar, även för muslimer, som dömer enligt islamisk rätt. I sharia-domstolarna tillämpas sharia-lagstiftning för såväl bahraínska som icke-bahraínska medborgare. Olika tolkningar av sharia förekommer för sunni- respektive shiamuslimer. Enligt rättsväsendet, som baseras på sharia, har kvinnor och män olika rättigheter i flera avseenden, främst inom familjerätten. Män kan ensidigt begära skilsmässa medan en kvinna måste lämna in en ansökan om skilsmässa till en domstol som kan vägra behandla ansökan. I arvsfrågor finns också skillnader, då en shiakvinna ärver makens tillgångar, men en sunnikvinna endast en del av makens tillgångar. Resten av tillgångarna tillfaller makens manliga släktingar. Man kan dock genom testamente frångå denna tillämpning.

Militära domstolar hanterar rättsfall som rör medlemmar av militären samt säkerhetssektorn. Högsta domstolen är *Court of Cassation* för såväl civila som sharia domstolarna. Författningsdomstolen (*Constitutunal Court*) har till uppgift att övervaka att domsluten i lägre domstolar upprätthålls. *Supreme Council of the Judiciary* är den juridiska institutionen som har till uppgift att garantera att domstolsväsendet fungerar enligt gällande regelverk.

Juristkåren utgörs till 55 procent av kvinnor.

Korruption inom statsapparten förekommer. Bahrain placerar sig på 50:e plats av 168 länder i *Transparency Internationals* index över upplevd korruption 2015.

Internationella avtal blir juridiskt bindande med några undantag, bland annat i vårdnadstvister, i likhet med nationell lagstiftning när de väl är ratificerade och publicerade i *Official Gazette*.

III. DEMOKRATI

De politiska rättigheterna och de politiska institutionerna

Enligt konstitutionen är Bahrain sedan 2002 en konstitutionell monarki som styrs av kungafamiljen Al Khalifa. Kungen är statsöverhuvud och överbefälhavare. Konstitutionen ger kungen den verkställande makten, kontroll över lagstiftningen samt inflytande över den dömande makten. Endast manliga medlemmar av den kungliga familjen kan utses till statschef. Kungen utser regeringen. Av tjugosex ministrar kommer tolv från den kungliga familjen. Det finns en kvinnlig minister.

Sedan 2002 har Bahrain ett parlament med två kamrar, *National Assembly*. Den ena kammaren (*Chamber of Deputies*) består av 40 folkvalda ledamöter som väljs i allmänna val. De likaledes 40 deputerade i den andra rådgivande församling kammaren (*Shura Council*) utnämns av kungen. Båda kamrarna kan lämna lagförslag, som godkänns av statschefen.

Politiska partier är inte tillåtna. Politiska föreningar/grupperingar tillåts däremot. Det finns i parlamentet såväl sunni- som shiatroga (oberoende), kristna samt judiska trosbekännare.

Enligt nuvarande ordning ska kamrarna vid oenighet samlas till gemensamt *ting* med shurakammarens talman som ordförande och med utslagsgivande röst. Fördelningen av valkretsar har kritiserats av oppositionens. Parlamentariker i den folkvalda församlingen har immunitet, som dock kan återkallas av talmannen. Det finns tre kvinnliga parlamentsledamöter.

Vid parlaments- och lokalvalen i november 2014 var valdeltagandet 52 procent. Män och kvinnor hade rätt att kandidera och rösta i valen. Valen bojkottades av den shiitiska oppositionsgrupperingen *Al Wefaq*, som 2016

upplöstes av domstol. Trots bojkott av valen samt kritik av valdistriktsindelningen gjordes bedömningen av nationella valobservatörer att valen genomförts korrekt.

Ett antal nya samhällsinstitutioner inrättades efter rekommendation 2011 av *The Bahrain International Commission of Inquires (BICI)*. Dessa är *Ombudsmannen* som inrättades september 2013, *National Institute of Human Rights* inrättat 2014, *Special Investigative Unit* inrättat 2012 och *Prison- and Detainees Association* inrättat i september 2013. Dessa institutioner har den övergripande uppgifter att övervaka genomförandet av kommissionens rekommendationer. Viss kritik finns mot hur dessa institutioner verkar, främst kring institutionernas oberoende.

Civila samhället

Den bahraiska lagstiftningen tillåter bildandet av enskilda organisationer. Alla organisationer måste dock godkännas och registreras. Det uppges finnas drygt 500 sådana som är godkända och registrerade. De verkar inom en rad olika områden och har till uppgift att ta tillvara intressen och verka för ungdomar, kvinnor, miljön och migrantarbetare etc. Trots detta finns det en rad rättsliga och praktiska hinder som kraftigt begränsar civilsamhällets utrymme. I december 2015 revideras lagstiftningen (*Political Society Law*) från 2005 så att religiösa ledare inte längre får tillhöra politiska sammanslutningar eller uttrycka stöd för specifika grupper.

Under 2016 har bahraiska myndigheter ytterligare begränsat civila samhället, inte minst utrymmet för shiamuslimska organisationer och aktörer. Nabel Rajab - ledande gestalt i upproret 2011 och internationellt känd försvarare av de mänskliga rättigheterna - har åter arresterat i juni månad 2016, efter att ha släpps fri juli 2015. I december 2016 pågick hans rättegång. Zainab Al Khawaja - en bahraisk aktivist - har efter frigivningen lämnat Bahrain och befinner sig i Danmark, då hon också har danskt medborgarskap. Sheikh Issa Qassim – shia-muslimsk ledargestalt och andlig förgrundsfigur inom *Al Wefaq*, framtogs sitt bahraiska medborgarskap. *Al Wefaq* Generalsekreterare Sheikh Ali Salman fick sin fängelsedom från 2015 utökad från fyra till nio år. En delegation från Bahrain Center for Human Rights (BCHR) stoppades på flygplatsen i Manama vid resa till Rådet för Mänskliga rättigheters 32:a session i Genève.

Det är oklart om den nationella dialogprocess, som inleddes efter upproret 2011, fortsätter.

IV. MEDBORGERLIGA OCH POLITISKA RÄTTIGHETER

Respekten för rätten till liv, kroppslig integritet och förbud mot tortyr

Inga trovärdiga uppgifter föreligger om förekomsten av politiskt motiverade mord eller summariska avrättningar.

Försvare av de mänskliga rättigheterna som godtyckligt arresterats och deras försvarsadvokater rapporterar frekvent att de utsatts för tortyr och då särskilt under förhör, uppger såväl internationella och nationella organisationer för de mänskliga rättigheterna. Nämnda övergrepp rapporteras till Ombudsmannen som har till uppgift att utreda.

Fängelsernas standard varierar, men anses överlag uppfylla internationell minimistandard. En särskild Ombudsman tillsattes under andra hälften av 2013 för att ta hand om klagomål från fångar och genomföra fängelsebesök. Ombudsmannen har att tillvarata fångarnas klagomål först efter att dom meddelats. Ombudsmannen har därmed inte rapporterat om förekomst av tortyr som i häkten. Ombudsmannen har däremot rapporterat om brist på medicinsk personal i fängelserna, bristande hygienisk standard, platsbrist och om minderåriga som delat fängelsecell med vuxna. Det har riktats viss kritik vad gäller Ombudsmannens oberoende, då den organisatoriskt lyder under justitieministeriet som är ansvarigt för fängelser och polis.

Utländska beskickningar får avlägga fängelsebesök hos sina medborgare.

Dödsstraff

Dödsstraff utdöms fortsatt för allvarliga brott såsom mord, terrorismrelaterade brott samt drogrelaterade brott. Under 2015-2016 har åtta personer dömts till döden varav två har fått sina domar ändrade till livstid. Ingen av dessa domar har verkställts. Den senaste kända avrättningen ägde rum 2010. Dödsstraff har endast verkställts mot utländska medborgare under de senaste 10 åren.

Rätten till frihet och personlig säkerhet

Konstitutionen förbjuder godtyckliga frihetsberöranden. Trots detta rapporteras sådana förhållandesvis ofta och särskilt utsatta är försvarare av

de mänskliga rättigheterna. Försvare av de mänskliga rättigheterna har också ålagts reserestriktioner/förbud, av åklagarämbetet, utan stöd i lagtext. De personer som ålagts reseförbud får inte information om detta förrän de avser lämna landet via flygplatsen eller landvägen till Saudiarabien.

Under 2016 fick ett stort antal personer, primärt shiatrogna, sitt bahrainiska medborgarskap återkallat. Landets lagar ger utrymme för återkallelse om det anses att personen skadat landets säkerhet.

Rättssäkerhet

Det finns trovärdiga uppgifter om en uppåtgående trend rörande rättsosäkra rättegångar. Särskilt utsatta är politiska oppositionella, shiamuslimer samt försvarare av de mänskliga rättigheterna. Civilsamhället rapporterar om brist på information om de brott som den misstänkte anklagats för, bristande bevisföring, bristande tillgång till försvarare samt bristande bevismaterial. Det finns uppgifter om rättegångar där den anklagade inte varit närvarande. Det kan noteras att under de senaste åren har allt fler livstidsstraff utdömts för politiska aktivister.

Representanter från utländska beskickningar samt *National Institute of Human Rights* tillåts närvara vid rättegångar.

Den 1 december 2015 utfärdades ett kungligt dekret som ger rätt att arrestera och hålla personer misstänkta för terrorism i fängsligt förvar under 28 dagar utan att talan väcks. Försvare måste begära tillstånd i rätten för att få tillgång till sin klient, vittne och bevis för personer misstänka för terrorism.

Rätten att få sin sak prövad av högre rättslig instans fungerar väl, men domar rörande politiska aktivister bekräftas inte sällan i den högre instansen.

Straffrihet

Det finns uppgifter som visar att straffrihet förekommit, särskilt för högre militär personal som anklagats för brott mot de mänskliga rättigheterna. Åtal har endast förekommit mot lägre rankade poliser och då lett till frikännanden eller milda domar.

Yttrande-, press och informationsfrihet, inklusive internet

Enligt konstitutionen råder press- och yttrandefrihet i landet. Trots detta kontrolleras medierna alltjämt av statsapparaten. Klimatet har försämrats under 2015-2016.

Lagstiftningen reglerar etablering av nya tidningar och andra mediekanaler i landet. Under presslagen kan journalister åtalas. Regeringen äger och driver alla radio och tv-stationer i landet. De etablerade dagstidningarna ägs av premiärministern och hans son. Staten äger internetleverantören. Internet är till viss del reglerat och viss blockering av hemsidor förekommer. Censur tillämpas på filmer för vad som betecknats som osedligt eller skadande av religionen.

Bahrain rankades år 2016 på 162 plats av 180 länder i Reportrar utan gränsers globala index avseende pressfrihet, att jämföras med plats 163 år 2015.

Det anses vara ett brott att kritisera kungen och regeringen. Landets lagar om förtal är inriktade på att skydda kungen och regeringen från förtal men används i praktiken bredare. Det finns flera uppgifter om att personer är frihetsberövade på grund av kritiska uttalanden mot regimen, bland annat för uttalanden på Twitter.

Mötes- och föreningsfrihet

Mötes- och föreningsfrihet regleras i konstitutionen. Politiskt inriktade möten och demonstrationer kan ges tillåtelse med undantag för de centrala delarna av huvudstaden. Alla möten kräver dock förhandstillstånd och folksamlingar om mer än fem personer är inte tillåtna utan ett sådant tillstånd. Då flertalet oppositionella, politiska och religiösa grupper är shiatrogna får dessa grupper i huvudsak avslag.

Religions- och övertygelsefrihet

Islam är statsreligion. Minoriteten av den inhemska befolkningen är sunnimuslimer. Andelen shiamuslimer uppskattas till två tredjedelar. Representanter från Shiagrupper rapporterar att diskriminering mot deras medlemmar förekommer i olika samhällssektorer medan representanter från icke-muslimiska religiösa grupper rapporterar om acceptans. Att konvertera från islam är tillåtet. Andra trosinriktningar är tillåtna, kan utövas fritt och

stor tolerans råder gentemot trossamfund. Missionsverksamhet tillåts emellertid inte.

V. EKONOMISKA, SOCIALA OCH KULTURELLA RÄTTIGHETER

Rätten till arbete, rättvisa arbetsvillkor och relaterade frågor

Bahrain har ratificerat sex av ILOs åtta centrala konventioner avseende förbud mot tvångsarbete (konventionerna nr 29 (1981) och 105 (1998)), förbud mot barnarbete (konventionerna nr 138 (2012) och 182 (2001)) och icke-diskriminering i arbetslivet (konventionerna 111 (200)).

Bahrain har inte ratificerat konventionerna om föreningsfrihet och förhandlingsrätt (konventionerna nr 87 och 98).

Det finns ingen lagstadgad minimilön i Bahrain. Tvångsarbete är förbjudet. Enligt lag ska minst hälften av de privata företagens arbetsstyrka utgöras av bahrainiska medborgare.

Lagstiftningen medger, om än i begränsad omfattningen, strejkrätt och rätten att bilda fackföreningar för anställda inom den privata sektorn.

Rätten till bästa uppnåelig hälsa

Medellivslängden i Bahrain är för män 76 och för kvinnor 78. Sjukhusen håller överlag god standard. Vården är avgiftsfri för landets bofasta invånare oavsett nationalitet. Preventivmedel som är receptbelagt är tillåtet för gifta kvinnor då samliv mellan ogift kvinna och man inte är tillåtet. Tillgången av p-piller på apoteken i Bahrain kan dock variera. Abort är tillåtet såväl när en kvinnas liv är i fara eller om kvinna begär det. Mödradödligheten är 21 av 100 000. Barnadödligheten är 6 av 1000.

Det förekommer luftföroreningar som till största del orsakas av dieselutsläpp från bilfordon. Det finns en bil per 2,7 invånare. Även industrin bidrar till luftföroreningarna men också naturfenomen, som sandstormar, bidrar till hög partikelhalt.

Rätten till utbildning

Skolgång till och med gymnasienivå är avgiftsfri och obligatorisk för såväl bahrainiska medborgare som utländska barn. Även uniformer, transporter samt måltider är avgiftsfria. Undervisningen sker på arabiska och utgår från

islamiska normer. Detta medför att utländska barn ofta väljer att studera vid privata institutioner som är avgiftsbelagda.

I statistik från 2012 angavs, av totalt ca 32 000 studerande i högre utbildning, 19 500 vara kvinnor. År 2005 inrättades ett kvinnligt universitet som har cirka 1 300 studerande i olika fakulteter.

Rätten till en tillfredsställande levnadsstandard

Bahrain är med regionala mått en utvecklad välfärdstad.

År 2015 placerade sig Bahrain på plats 45 av totalt 188 länder i UNDP:s index över mänsklig utveckling (HDI) som anger välståndet i olika länder. Utvecklingskurvan har varit stadigt uppgående de senaste fem åren. Enligt IMF låg BNP per capita på drygt 49 000 dollar år 2015.

VI. RÄTTEN ATT INTE UTSÄTTAS FÖR DISKRIMINERING

Kvinnors åtnjutande av mänskliga rättigheter

Bahrain har tillträtt konventionen om avskaffandet av alla former av diskriminering av kvinnor (CEDAW). Den reservation som Bahrain gjorde vid tillträdet mot ett antal av konventionens artiklar, med hänvisning till religiösa och kulturella hänsyn upphävdes i april 2016 genom ett kungligt dekret. Kvinnor diskrimineras enligt lag inom områden som rör bland annat familjerätten som är baserad på *sharia* vad gäller frågor om arv, skilsmässor och vårdnad av barn. I Bahrain finns en enhetlig kodifierad lagstiftning på familjerättsområdet för sunnitrogna men inte för shiamuslimer. För kvinnliga shiamuslimer innebär det att rättsfallen döms av religiösa rättskunniga personer utifrån sharia vilket kan innebära en icke enhetlig rättstillämpning.

Våldtäkt inom äktenskapet definieras inte som brott. Under 2015 röstade parlamentet ned lagförslaget mot våld i hemmet, *Domestic Violence Protection Law*.

Manliga bahrainiska medborgare som gifter sig med icke bahrainiska kvinnor kan ansöka om medborgarskap för sin hustru, men bahrainiska kvinnor kan inte ansöka om medborgarskap för sina utländska män. Medborgarskap i Bahrain följer fadern, inte modern.

Bahrainiska kvinnor utgör en fjärdedel av arbetskraften. Diskriminering av kvinnor i arbetslivet förekommer trots att arbetsrättslig lagsstiftning förbjuder detta. Det finns ett stort antal kvinnliga småföretagare/entreprenörer men kvinnor finns även representerade i flertalet andra yrkeskategorier och förekommer i större utsträckning på högre befattningar än tidigare. Det finns tre kvinnliga parlamentsledamöter, biträdande talman i Shuraförsamlingen är kvinna och kvinnliga domare. Motsvarigheten till advokatsamfundet leds av en kvinna. En stor andel av kvinnorna i Bahrain är välutbildade och kvinnliga studenter är i majoritet vid universiteten.

I Bahrain finns kvinnoorganisationen *Supreme Council of Women*, som är ett rådgivande organ till statschefen vad gäller kvinnors rättigheter. Organisationen bistår kvinnor som vill arbeta med samhällsfrågor i det offentliga rummet. De arbetar bland annat med att få fram kvinnor som vill kandidera i val. En av huvudfrågorna är en enhetlig kodifiering av familjerätten (sunnī/shīa). Bahrains enda kvinnliga minister (hälsoministern), liksom flera parlamentsledamöter, har varit aktiva i organisationen.

Barnets rättigheter

Det finns inga uppgifter som visar att barn förekommer inom Bahrains väpnade styrkor.

Barnets rättigheter uppmärksammas alltmer. Det finns uppgifter om ökat våld mot barn, men detta kan bero på ökad villighet att rapportera denna typ av problem. Barnaga är inte uttryckligen förbjuden i bahrainisk lagstiftning.

Minimiålder för straffbarhet i Bahrain är 15 år. Enligt lag är minimiålder för giftermål 16 år för flickor och 18 år för pojkar.

Rättigheter för personer som tillhör nationella etniska, språkliga och religiösa minoriter samt urfolk

Författningen garanterar jämlikhet och lika möjligheter, rätten till sjukvård, utbildning, bostad och arbete för samtliga bofasta invånare i Bahrain, vilket inkluderar den hälften av befolkningen som inte är bahrainiska medborgare.

Det föreligger tydliga uppgifter om diskriminering mot personer som är shiatrogna. Shiitiska majoritetsbefolkningen hävdar att de är underrepresenterade och diskriminerade i samhällslivet. Samtidigt noteras en splittring på shiasidan där våldsbenägna militanta shiatrogna utgör en

minoritet. Under 2016 har flertalet av de personer som makthavarna definierat som våldsbejakande blivit fråntagna sina bahrainiska medborgarskap.

Enligt bahrainisk lag har personer rätt att söka medborgarskap efter att ha varit i landet i minst 15 år, om de är av arabisk härkomst, och 25 år av icke-arabisk härkomst. Medborgarskap beviljas ytterst sällan men det förekommer även för personer som vistats färre antal år än de föreskrivna åren för personer som arbetar inom polis- och säkerhetskåren.

Diskriminering på grund av sexuell läggning eller könsidentitet

Det finns ingen lag som förbjuder homosexuella relationer mellan personer som är över 21 år. Heterosexuella förbindelser är endast tillåtna inom äktenskapet. Det finns en lag om moral och anständighet som tolkas att inkludera hbtq-personer som stipulerar att om en man eller kvinna företar omoraliska handlingar kan detta leda till fängelse. Homosexualitet och hbtq-personer är inte heller socialt accepterade i samhället. Diskriminering förekommer och frågan diskuteras sällan offentligt.

Flyktingars och migranters rättigheter

Bahrain har inte anslutit sig till 1951 års flyktingkonvention och har ingen reglerad policy för flyktingar eller asylsökande. Bahrain erbjuder skydd för de personer som inte kan återvända till länder där deras liv är i utsatthet. Denna grupp av personer, som inkluderar flyktingar från regionen, har generellt tillgång till vissa sociala rättigheter, utbildning och arbetsmöjligheter. Uppgifterna om hur stort antal det kan röra sig om är osäkra.

Migranter uppgår till ungefär hälften av landets invånare. De har samma rättigheter som landets egna medborgare gällande fri sjukvård, bostad och arbete med undantag för gruppen hushållsanställda. För denna sistnämnda grupp har lagstiftningen förbättrats men inte fullt ut som övriga arbetstagare då det fortsatt brister vad gäller reglerad arbetstid. Även för andra grupper finns uppgifter, trots gällande arbetsrättslagstiftning, om utebliven utbetalning av lön, att migrantarbetare fråntas sina pass, bristande information om anställningsvillkor och avtal samt förekomst av fysiskt våld. Det finns också uppgifter om att kvinnor utsatts för sexuella övergrepp men att kvinnor inom hushållssektorn sällan rapporterar eller anmäler denna typ av handlingar. Detta kan bero på att de inte har tillgång till id-handling som

behövs för att göra anmälan men det kan också bero på rädsla för repressalier från sina arbetsgivare.

Rättigheter för personer med funktionsnedsättning

Myndigheterna verkar för att förbättra situationen för personer med funktionsnedsättning. År 2012 antogs en Nationell strategi för personer med funktionsnedsättning (2012-2016) som tagits fram i samarbete med UNDP. Under året har ett center bildats, *Disabled Service Centra*, inom ramen för Ministeriet för Social Utveckling, i syfte att öka tillträdet på arbetsmarkanden för personer med funktionsnedsättning. Det finns reglerat i lag att till exempel en arbetsgivare med fler än 100 anställda ska anställa minst två personer med funktionsnedsättning och att statsmakten ska erbjuda relevant utbildning för personer med funktionshinder, som vill arbeta. Detta och andra påbud brister från myndigheternas sida i vad gäller uppföljning och implementering. Det är ofta svårt att påvisa diskriminering av kvinnor och män med funktionsnedsättning. Disabled Service Centra är endast tillgängligt förlandets medborgare vilket är en begränsning i ett land med en stor andel migrantarbetare.

Ratifikationsläget avseende centrala konventioner om mänskliga rättigheter

Konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, *International Covenant on Civil and Political Rights (ICCPR)* ratificerades år 2006. Det fakultativa protokollet om enskild klagorätt och det fakultativa protokollet om avskaffandet av dödsstraffet har inte ratificerats.

Konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, *International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights (ICESCR)* ratificerades år 2007. Det fakultativa protokollet om enskild klagorätt har inte ratificerats.

Konventionen om avskaffandet av alla former av rasdiskriminering, *International Convention on the Elimination of all forms of Racial Discrimination (ICERD)* ratificerades år 1990.

Konventionen om avskaffandet av alla former av diskriminering mot kvinnor, *Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women (CEDAW)* ratificerades år 2002. Det fakultativa protokollet om enskild klagorätt har inte ratificerats.

Konventionen mot tortyr, *Convention Against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (CAT)* ratificerades år 1998. Det fakultativa protokollet om förebyggande av tortyr har inte ratificerats.

Konventionen om barnets rättigheter, *Convention on the Rights of the Child (CRC)* ratificerades år 1992. Det tillhörande protokollet om barns indragning i väpnade konflikter och det tillhörande protokollet om handel med barn, barnprostitution och barnpornografi ratificerades år 2004.

Konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, *Convention on the Rights of Persons with Disabilities (CRPD)* ratificerades år 2011.

Konventionen mot påtvingade försvinnanden, *International Convention for the Protection of All Persons from Enforced Disappearances (ICED)* har inte ratificerats.

Flyktingkonventionen, *Convention Relating to the Status of Refugees (Refugee Convention)* och det tillhörande protokollet ratificerades har inte ratificerats.

Romstadgan för internationella brottmålsdomstolen, *Rome Statute of the International Criminal Court (ICC)* signerades år 2000.

Regionala instrument

Arabiska stadgan för de mänskliga rättigheterna, *Arab Charter for Human*

Rights, ratificerades år 2006.

Exempel på svenskt och internationellt arbete rörande mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatens principer

Under det senaste året förekommer besök FN:s special rapportörer på området för mänskliga rättigheter. Denna typ av besök har tidigare inte välkomnats av Bahrain.